

ΑΤΘΙΔΕΣ

Λίνα Μαυρομιχάλη.

τῆς ἡμέρας ἐπτόησε, καὶ τὰ ὄπλα ἐρρίπτοντο κατὰ γῆς, καὶ ἐπηκολούθει θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμός πολὺς.

Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὁ ἀγὼν καθίσταται δριμύτερος, καὶ ἡ προσπάθεια μεγαλειτέρα, καὶ λιχνίζεται ὁ καθαρὸς χρυσὸς ἀπὸ τὴν σκωρίαν. Ἐφέτος ὁ χρυσὸς εὐρέθη ἄφθονος.

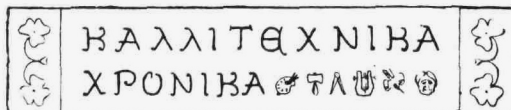
Ἐκτὸς τῆς μουσικῆς προόδου εἰς ἕκαστον κλάδον ὀργανικῆς ἐκτελέσεως, ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν τρία πολὺ σπουδαῖα βήματα πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἐγκαθιδρύθη συστηματικῶς ἡ ἀσκήσις εἰς τὴν *musique de chambre*. Συνεργάζονται ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἁρμονικὸν σύνολον, πιάνο, βιολίον καὶ βιολοντσέλλον, διὰ τὴν ἐρμηνείαν τῶν ὡραίων συμφωνικῶν ἔργων τῶν μεγάλων μουσουργῶν. Δεύτερον, παρετηρήθη μία τάσις πρὸς σοβαρὰς θεωρητικὰς μελέτας. Ἰπάρχει ἤδη, τάξις ἀντιστήσεως, ἡ ὁποία τίς οἶδε ποῖα εὐχάριστα ἀποτελέσματα δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τὴν μέλλουσαν μουσικὴν παραγωγὴν τῆς χώρας. Ἐπίσης πολὺ εὐχάριστον εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι ἤρχισεν ἤδη νὰ μὴ θεωρῆται ὡς ἀπλοῦς στολισμὸς ἡ μελέτη τῆς μουσικῆς, ἀλλ' ὡς ἐπιστήμη, δικαιουμένη νὰ κατατάσσεται εἰς ἴσιν τοῦλάχιστον μοῖραν μὲ τὴν νομικὴν λ. χ., διότι εἶδομεν νέους καλῶν οἰκογενειῶν ἀποφασίζοντας ν' ἀνταλλάξωσι τὸν ἐπίζηλον τίτλον τοῦ διδάκτορος τὰ νομικά, μὲ τὸν κάπως, ἴσως, ἔως τώρα περιφρονημένον τοῦ βιολιστοῦ ἢ βιολοντσελλιστοῦ.

Ὡστε τὸ ἐφειννὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ὁδείου ὑπῆρξεν ὑπὲρ ποτε ἱκανοποιητικόν. Καὶ μὲ τοὺς τελευταίους ἤχους τοῦ κλειδοκυμβάλου, οἱ ὅποιοι ἠκούσθησαν χαρούμενοι καὶ

θριαμβευτικοὶ κατὰ τὴν ἐπίσημον ἡμέραν τῆς ἀπονεμῆς τῶν βραβείων, εἰσέρχεται ἡ μακρὰ, ἀνιάρᾳ θερινὴ ἐποχὴ, μὲ τὴν ἐκπύλινον εἰς τὸ στόμα, ἐπιβάλλουσα σιωπὴν εἰς τὴν ὡραίαν Μοῦσαν, κλειδόνουσα τὰ πιάνο, καὶ τὰς θήκας τῶν βιολίων καὶ τὰς θύρας τῶν αἰθουσῶν, ἐνῶ ἀλλαχοῦ, εἰς χώρας πλέον εὐτυχεῖς, ἀνοίγονται αἱ πύλαι τοῦ Μπαϊρόυτ, καὶ κτίζονται νέα θέατρα καὶ ὁ γίγας Βάγνερ νικᾷ καὶ καύσωνας καὶ θερινὴν ἀνίαν.....

Ἄς ἐλπίζωμεν!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ

Ν. ΓΥΖΗΣ

Τὸ ἰσχυρὸν τάλαντον τοῦ Γύζη εὗρεν ἄξιον ὑμνητὴν, τὸν φιλοτεχνότατον κάλαμον ποιητικοῦ λογογράφου. Ἡ μελέτη τοῦ κ. Κακλαμάνου εἶνε ἐν ἄβρὸν καὶ ἁρμονικὸν πλαίσιον τῶν περατεθειμένων εἰκόνων τοῦ Γύζη, αἱ ὁποῖαι εἰς τὸ πένθος τοῦ θανάτου του σκορπίζουν ἀκτῖνας αὐγῆς, ἡτις προηγείται μιᾶς ἀναγεννήσεως τῆς τέχνης. Διὰ τῆς καλλιτεχνικῆς μελέτης τοῦ κ. Κακλαμάνου ζωογονεῖται ἡ ἀρρενωπὴ ἀλλὰ καὶ γαλήνιος μορφή τοῦ Διδασκάλου, ἀναπαρίσταται ζωηρῶς τὸ ὅλον ἔργον τὸ ὁποῖον ἠνόνησεν πλέον ἢ ἅπαξ ὁ θαλὸς τῆς νίκης καὶ ἐκύκλωσε τοῦ θριάμβου τὸ φῶς.

Εἰς τὰς σελίδας τῆς μελέτης ταύτης, ὑγιoὺς μελέτης καὶ προσηκτικῆς ὥσιν καὶ καλλιλόγου, ἀναλίσσεται καὶ ἐρευνᾶται μὲ ὀξύδερκειαν εἰς δύο διακεκριμένας περιόδους ἡ καλλιτεχνικὴ τοῦ Γύζη φυσιογνωμία, ἐν τῇ ρωπογραφίᾳ καὶ τῇ νεοιδανισμῷ. Τὴν δευτέραν ταύτην, τὴν καὶ σοβαρωτέραν περίοδον τῆς καλλιτεχνικῆς δράσεως τοῦ Γύζη διεξῆλθε λίαν εὐγλώττως ὁ κ. Κακλαμάνος. Σύντομον, διὰ τὸ στενὸν τοῦ χώρου, ἀπόσπασμα περὶ τῶν θεωριῶν τοῦ νεοιδανισμοῦ παραθέτομεν ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Κακλαμάνου, ὅπερ συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πινακοθήκης» θερμῶς.

Αἱ θεωρίαι τῶν ῥιζοσπαστῶν τοῦ νεοιδανισμοῦ εἶνε μεταξὺ τῶν σφοδρῶς συζητουμένων, δὲν γνωρίζω δ' ἂν μ' ὅλην τὴν φιλολογικὴν των εὐγλωττίαν διότι εἶναι τόσο ποιηταὶ ὅσον καὶ ζωγράφοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν—παράδειγμα ὁ περιφημὸς Σὰρ Πελαδάν, ἀξιώτερος νὰ εἶνε γνωστὸς διὰ σελίδας του τινὰς μᾶλλον ἢ διὰ τὰ ἀτλαζωτὰ φορέματά του, θὰ κατορθώσουν νὰ τὰς ἐπιβάλλουν. Οἱ ἄνθρωποι, ὅσον καὶ ἂν τείνουν πρὸς τὸ μυστήριον, ὅσον καὶ ἂν τοὺς ἀπασχολῇ τὸ